

Sygn. akt V CSK 354/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa D. G.

przeciwko J. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 6 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 1021/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda D.G. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2014 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Autor skargi kasacyjnej w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jedynie je wymienił, wskazał, że jego problem prawny jest skomplikowany, a rozstrzygnięcia wymaga możliwość odstąpienia od umowy w przypadku, gdy podstawa do odstąpienia od umowy została ujawniona w terminie, w którym pozwany powinien dokonać płatności za dostarczony towar. Nie przedstawił jakiegokolwiek wyводу prawnego na poparcie którejkolwiek

z przesłanek, ani nawet nie pokusił się o nawiązanie do jakichkolwiek przepisów prawnych, nie uczynił tego nawet mimo wezwania Sądu Apelacyjnego do przedstawienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W wykonaniu zobowiązania skopiował tekst uzasadnienia zawarty w skardze kasacyjnej, z tymi samymi omyłkami redakcyjnymi (np. „w ocenie powodów”, k. 401, 409, 413). Nie można w tej sytuacji uznać, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zasługiwał na uwzględnienie.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.